

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 201/2022
16.03.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Милене Рашић, Биљане Синановић и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела проневера у обављању привредне делатности из члана 224. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Жарка Маслеше, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду, Посебно одељење за сузбијање корупције Кпо4.бр.28/20 од 25.05.2021. године и Апелационог суда у Београду Кж1 971/21 од 08.12.2021. године, у седници већа одржаној дана 16.03.2022. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Жарка Маслеше, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду, Посебно одељење за сузбијање корупције Кпо4.бр.28/20 од 25.05.2021. године и Апелационог суда у Београду Кж1 971/21 од 08.12.2021. године, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду, Посебно одељење за сузбијање корупције Кпо4.бр.28/20 од 25.05.2021. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела проневера у обављању привредне делатности из члана 224. став 1. КЗ и изречена му је условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 6 (шест) месеци и одређено је да се иста неће извршити уколико окривљени за време проверавања од 2 (две) године од дана правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело. Окривљени је ослобођен плаћања трошкова кривичног поступка и судског паушала и одређено је да исти падају на терет буџетских средстава суда.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 971/21 од 08.12.2021. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА - адвоката Жарка Маслеше и потврђена је пресуда Вишег суда у Београду, Посебно одељење за сузбијање корупције Кпо4.бр.28/20 од 25.05.2021. године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Жарко Маслеша, због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) и члана 438. став 2. тачка 1), 2) и 3) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, те да укине у целости првостепену и другостепену одлуку и предмет врати на поновно одлучивање измењеном већу Вишег суда у Београду, Посебно одељење за сузбијање корупције или да преиначи првостепену и другостепену одлуку тако што ће окривљеног ослободити кривице.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у делу који се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног АА у поднетом захтеву истиче да се побијана правноснажна пресуда заснива на незаконитом доказу и то на извештају о мањку предузећа „ББ“ из Немачке од 13.06.2014. године који суд није могао користити као доказ током поступка, а који је по браниоцу једини доказ на основу кога је суд утврдио чињеницу да је окривљени противправно присвојио 923 килограма алуминијумског отпада. Као разлог због чега суд није могао користити овај доказ и на њему засновати побијану правноснажну пресуду, бранилац окривљеног истиче да је наведени извештај сачињен на страном језику и у фотокопији, а суд исти није превео на српски језик који је у службеној употреби у поступку, а што је у супротности са чланом 11. став 3. ЗКП којим је предвиђено да је у поступку у службеној употреби српски језик, да је право странака да се користе својим језиком, као и да се докази који су на страном језику морају превести на језик који је у службеној употреби, а осим тога наведени извештај није печатан, нити потписан.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани.

Наиме, стоји навод захтева браниоца окривљеног да извештај о мањку предузећа „ББ“ из Немачке од 13.06.2014. године суд није могао извести и користити као доказ у доказном поступку и да се на истоме не може заснивати пресуда. Ово са разлога јер из списка предмета произилази да је наведени извештај сачињен на страном језику и то на немачком језику, у фотокопији, тако да је суд сходно члану 11. став 3. ЗКП морао да одреди да се наведени писани доказни материјал преведе на српски језик који је у службеној употреби у судским поступцима у Републици Србији, а како би

наведени извештај могао бити коришћен као доказ у кривичном поступку. Поред тога, наведени извештај није снабдевен печатом и потписом.

Међутим, у конкретном случају, из списка предмета произилази да побијана правноснажна пресуда у погледу чињенице да је окривљени АА противправно присвојио 923 килограма алуминијумског отпада, није заснована искључиво на извештају о мањку предузећа „ББ“ из Немачке од 13.06.2014. године, а из разлога јер су чињенице везано за противправно присвајање покретних ствари које су окривљеном као возачу камиона поверене на раду у субјекту привредног пословања ПД „ВВ“ и то присвајање 923 килограма алуминијумског отпада и за кривично дело проневера у обављању привредне делатности из члана 224. став 1. КЗ, за које је окривљени АА у овом кривичном поступку правноснажно оглашен кривим, утврђене и из других доказа изведених током поступка и то исказа сведока поименично наведених на страни 16 првостепене пресуде, вагног листа о извршеном мерењу камиона којим је окривљени критичном приликом превозио робу, као и споразума о надокнади мањка од 12.02.2015. године који су закључили привредно друштво ДОО „ВВ“ и окривљени АА, те осталих писаних доказа. Дакле, како нижестепене пресуде нису засноване само на наведеном извештају и како је, по оцени Врховног касационог суда, с обзиром на друге доказе изведене у законито спроведеном поступку, а затим појединачно и у њиховој међусобној вези оцењене у побијаним правноснажним пресудама, очигледно да би и без наведеног извештаја као незаконито изведеног доказа била донета иста пресуда у односу на окривљеног АА, то самим тим неосновано бранилац окривљеног указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, као повреду поступка која је била од апсолутног утицаја на законитост и правилност правноснажне пресуде.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА у осталом делу је одбачен као недозвољен.

Наиме, бранилац окривљеног у осталом делу захтева указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП, истицањем да је изрека првостепене пресуде неразумљива и непрецизна у погледу времена и места извршења кривичног дела. Поред тога, бранилац окривљеног као разлог подношења захтева наводи и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, истицањем да је изрека побијане пресуде противречна сама себи, да су разлози пресуде противречни изреци, те да побијана пресуда нема разлоге о чињеницама које су предмет доказивања, а и они разлози који су наведени су нејасни и то посебно везано за количину присвојеног алуминијумског отпада од стране окривљеног и оцену изведених доказа од стране суда, као и да о чињеницама које су предмет доказивања постоји противречност између онога што се наводи у разлозима побијане пресуде о садржини исправа и записника о исказима сведока датим у поступку и самих тих исправа и записника.

Осим тога, бранилац окривљеног указује и на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 3) ЗКП, истицањем да је суд у току главног претреса неправилно применио одредбу члана 68. став 1. тачка 10) ЗКП, обзиром да је одбио да изведе једини доказни предлог одбране и то да прибави

оригинал примерка ЦМР документа, а који документ се у списима предмета налази у копији и без његове друге стране, чиме је суд истовремено окривљеном повредио право на одбрану. Такође, бранилац окривљеног у образложењу захтева наводи и да нема ниједног доказа да је окривљени за себе противправно присвојио 923 килограма алуминијумског отпада у време, месту и на начин како је то наведено у побијаној пресуди, а поготово имајући у виду да у предузећу „ГГ“ постоји видео надзор, те се истиче да је суд погрешно ценио изведене доказе, а посебно одбрану окривљеног и исказе сведока који имају само посредна сазнања о критичном догађају и нису били присутни приликом утовара и истовара робе, а који наводи браниоца окривљеног по налажењу Врховног касационог суда представљају оспоравање чињеничног стања утврђеног у правноснажним одлукама и оцене доказа дате од стране нижестепених судова.

Имајући у виду да из изнетих навода произилази да бранилац окривљеног у осталом делу захтева за заштиту законитости нижестепене пресуде побија због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) и члана 438. став 2. тачка 2) и 3) ЗКП, те због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне оцене доказа од стране нижестепених судова, а што не представља законске разлоге због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни касациони суд у овом делу захтев браниоца окривљеног оценио недозвољеним.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Жарка Маслеше, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП захтев у односу на наведену повреду закона одбио као неоснован, док је у осталом делу на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП и члана 485. став 4. ЗКП захтев одбацио као недозвољен и одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Снежана Лазин, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић